

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL MB „A“ SKUNDO**

2026 m. vasario d. Nr. S-2026/ (7-2026/1)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės, Raimondos Juodkaitės (pranešėja), Jurgitos Narkevičiūtės, išnagrinėjo MB „A“ (toliau – Pareiškėja) 2026-01-02 skundą (toliau – Skundas) dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2025-12-12 sprendimo Nr. 69-61 (toliau – Sprendimas, skundžiamas sprendimas). Komisijos 2026-01-20 posėdyje dalyvavo Pareiškėjos atstovas advokatas A.A., direktorius B.B. ir liudytojas C.C., Inspekcijos atstovas D.D. ir vertėjas E.E. posėdyje dalyvavo nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja nesutinka su skundžiamu sprendimu ir prašo jį panaikinti. Pareiškėjos vertinimu Inspekcija neišnagrinėjo jos pateiktų argumentų ir dėl jų iš esmės nepasisakė, nors pateiktų duomenų visuma paneigia Sprendimo teiginius. Pareiškėja Skunde nurodo, kad Inspekcija nesilaikė atsakomybės neišvengiamumo, teisėtumo ir teisingumo principų, taip pat, betarpiškumo principo, nes Sprendimas priimtas neįvertinus ir objektyviai neištyrus visų įrodymų bei aplinkybių, iš esmės tik pakartoti argumentai, išdėstyti 2025-09-19 Panevėžio apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Panevėžio AVMI) sprendime Nr. (42.59Mr)FR0682-6-2865.

Pareiškėja nurodo, kad tiek 2025-06-26 patikrinimo akte Nr. (42.59 Mr) FR0680-201 (toliau – Patikrinimo aktas), tiek Sprendime Inspekcija rėmėsi tik Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie Lietuvos Respublikos Vidaus reikalų ministerijos Panevėžio apygardos valdybos Ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus (toliau – FNNT) 2025-01-03 Specialisto išvada Nr. IBPS-V-16209-25 ikiteisminiame tyrime Nr. 06-6-00004-24 (toliau – Specialisto išvada), kuri buvo parengta atsižvelgiant į Pareiškėjos vadovo B.B. parodymus. Pareiškėjos vertinimu, mokesčių administratorius jokio savarankiško aplinkybių tyrimo neatliko.

Pareiškėja paaiškina, kad ikiteisminiame tyrime Nr. 06-6-00004-24 Pareiškėjos vadovui B.B. buvo pareikšti įtarimai ir jis baudžiamajame procese turėjo įtariamojo procesinį statusą, todėl jo parodymų turiniui nėra taikomas tiesos kriterijus, t. y. Pareiškėjos vadovas B.B. nesiekė tyčia klaidinti ikiteisminį tyrimą atlikusių pareigūnų, tačiau jo parodymai buvo netikslūs.

Pareiškėjos vertinimu, svarbu įvertinti tai, kad Specialisto išvados teiginiai nebuvo patikrinti ir patvirtinti jokiam teisminiame procese ir Specialisto išvada yra išvestinis

informacijos šaltinis, parengtas turint dar mažiau pirminių duomenų nei turi Inspekcija (Specialisto išvada apsiribojo tik duomenimis, esančiais ikiteisminio tyrimo medžiagoje, tačiau be galimybės patikrinti juos su kitais byloje esančiais duomenimis). Perdėtas ikiteisminio tyrimo rezultato akcentavimas mokestiniame tyrime reiškia ir visuotinai pripažinto teisės principo „*non bis in idem*“ pažeidimą – Pareiškėjos vadovas jau buvo nubaustas baudžiamajame procese, todėl tų pačių aplinkybių pagrindu vėl taikyti mokestinę (administracinę) atsakomybę finansinių baudų pavidalu yra neteisinga.

Pareiškėja nurodo, kad Inspekcija nevertino ir nepasisakė dėl kartu su rašytinėmis pastabomis pateiktų pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) sąskaitų faktūrų, kurias Pareiškėjai išrašė UAB „B“.

Paaiškina, kad pagal 2023-09-25 PVM sąskaitą faktūrą Nr. KV202322 įsigijo iš UAB „B reversinį tankintuvą gruntui LG300 (4 600 Eur vertės), vairo stiprintuvo siurbį (780 Eur vertės) ir el. srovės 5,7 kW 3 fazių generatorių (1 400 Eur vertės), kuriuos panaudojo savo veikloje: tankintuvą ir generatorių naudojo atlikdama statybos darbus objektuose, o vairo stiprintuvo siurblys buvo reikalingas Pareiškėjai priklausančio automobilio Volkswagen LT46, valstybinis numeris NEH 544, remontui. Teigia, kad Pareiškėjos vadovas B.B., duodamas parodymus FNTT, suklydo, nes apie šių prekių įsigijimą pamiršo (Pareiškėja 2023 m. turėjo apie 200 000 Eur pardavimo pajamų ir apie 160 000 Eur išlaidų). Tačiau tai nereiškia, kad Pareiškėjos 2025-08-25 rašytinėse pastabose nurodytos aplinkybės yra per se netikros. Pareiškėjos vertinimu, norint kvestionuoti ar neigti šių aplinkybių egzistavimą – reikalinga pateikti argumentus, atlikti aplinkybių tyrimą ir vertinimą. Pareiškėja Inspekcijai nurodė, kad ūkinės operacijos realiai įvyko, jos buvo atspindėtos ir apskaitytos tiek UAB „B“, tiek Pareiškėjos apskaitose ir atitinkamai apskaičiuoti ir deklaruoti mokėtini mokesčiai. Šias aplinkybes patvirtina ir realiai egzistuojantys materialūs objektai, todėl priešingos Inspekcijos išvados yra neteisingos ir turi būti panaikintos.

Pareiškėja nurodo, kad UAB „B“ 2023-09-25 PVM sąskaita faktūra Nr. KV202323, 2023-10-30 PVM sąskaita faktūra Nr. KV202325 ir 2023-11-30 PVM sąskaita faktūra Nr. KV202329 buvo išrašytos už realiai atliktus darbus pagal 2023-08-22 Paviršinių (lietaus) nuotekų sistemos tinklų paprastojo remonto darbų viešojo pirkimo – pardavimo sutartį Nr. 2023/001. Atlikus darbus, pasirašyti darbų priėmimo – perdavimo aktai: 1) 2023-09-25 Nr. 01; 2) 2023-10-30 Nr. 02; 3) 2023-11-30 Nr. 03. Objektas, kuriame buvo atlikti darbai, priklauso (duomenys neskelbtini) miesto savivaldybei, darbų atlikimui buvo skelbiamas viešasis konkursas, perkančioji organizacija yra UAB „C“. Pareiškėja laimėjo paskelbtą viešąjį pirkimą ir 2023-08-02 su UAB „C“ pasirašė sutartį Nr. 18-50 (5.6. Mr), kuri dar ir dabar yra galiojanti, pagal ją yra vykdomi darbai. Dalies darbų atlikimui Pareiškėja subrangovu pasamdė UAB „B“, sudarydama minėtą 2023-08-22 sutartį Nr. 2023/001. Realų darbų atlikimą šiame objekte patvirtina UAB „B“ bei Pareiškėjos darbuotojų 2023 m. rugsėjo – spalio mėn. darbo laiko apskaitos žiniaraščiai. Atliktus darbus priėmė UAB „C ir juos atliko būtent subrangovės UAB „B“, o ne rangovės Pareiškėjos darbuotojai.

Pareiškėja atkreipė dėmesį, kad UAB „B“ pirmiau minėtas keturias PVM sąskaitas faktūras ir ūkines operacijas apskaitė savo buhalterinėje apskaitoje, t. y. deklaravo ir sumokėjo pardavimo PVM bei sumokėjo pelno mokestį (toliau – PM). Šių aplinkybių Inspekcija nevertino ir netikrino. Pažymi, jog negali būti taip, kad Pareiškėjos deklaruotas ūkines operacijas Inspekcija neigia, o UAB „B“ deklaruotas tas pačias ūkines operacijas pripažįsta ir priima nuo jų sumokėtus mokesčius (PVM ir PM).

Pareiškėja, pasisakydama dėl Inspekcijos argumentų apie tai, kad B.B. (Pareiškėjos vadovas) nuo 2021-02-01 dirba ir UAB „B“, bei dėl Pareiškėjos ir UAB „B“ apskaitą tvarkančio to paties asmens – D.D., C.C. sutuoktinės, nurodo, jog teisės aktai nedraudžia sandorių tarp susijusių asmenų, o nagrinėjamos ūkinės operacijos nepažeidžia „ištiestos rankos taisyklės“. Sprendime Inspekcija nenurodė nė vieno argumento apie tai,

kokią įtaką Sprendimo priėmimui ir papildomų mokesčių, delspinigių ir baudų apskaičiavimui turėjo nurodyti šeiminiai ryšiai, todėl jų akcentavimas Sprendime Pareiškėjai nesuprantamas.

Pareiškėja nurodo, kad pateiktos pirmiau minėtos PVM sąskaitos faktūros ir darbų priėmimo – perdavimo aktai laikytini juridinę galią turinčiais dokumentais, turintys visus rekvizitus, yra pasirašyti. Nėra įrodyta, kad jie būtų suklastoti, neatitiktų privalomų reikalavimų ar pan. Realų atliktų rangos darbų atlikimą galima patikrinti natūroje, susirašinėjime su užsakove perkančiąja organizacija UAB „B“, apklausus subrangovės UAB „B“ ar užsakovės perkančiosios organizacijos UAB „C“ darbuotojus. Pareiškėja pažymėjo, kad neturi galimybės gauti šių įrodymų, o Inspekcija turi galimybę juos surinkti.

Pareiškėjos vertinimu Inspekcija negalėjo konstatuoti aplinkybių, remdamasi išimtinai vien tik FNTT Specialisto išvada, netirdama Pareiškėjos pateiktų įrodymų ir jų tinkamai neišnagrinėjusi. Remdamasi išdėstytais argumentais, Pareiškėja daro išvadą, kad nėra pagrindo apskaičiuoti papildomų 8 568 Eur PVM bei 1 701 Eur PM ir su jais susijusių sumų.

Inspekcija Sprendime nurodė, kad Panevėžio AVMI atliko Pareiškėjos PVM už laikotarpį nuo 2023-09-21 iki 2024-07-31, PM už laikotarpį nuo 2022-09-06 iki 2023-12-31 apskaičiavimo teisingumo patikrinimą ir surašė Patikrinimo aktą, kuriame nustatė, kad Pareiškėja pažeidė Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 58 straipsnio 1 dalies 1 punkto, 64 straipsnio nuostatas ir nepagrįstai atskaitė pirkimo PVM pagal UAB „B“ vardu išrašytas PVM sąskaitas faktūras, kuriose nurodytos ūkinės operacijos neįvyko. Dėl šių pažeidimų Pareiškėjai apskaičiuota mokėtina 8 568 Eur PVM suma. Taip pat nustatyta, kad Pareiškėja pažeidė Pelno mokesčio įstatymo (toliau – PMĮ) 17 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 4 dalies nuostatas ir nepagrįstai, apskaičiuojant 2023 m. veiklos rezultatą, leidžiamiems atskaitymams priskyrė 34 019,20 Eur sąnaudų ir sumažino apmokestinamąjį pelną. Todėl už 2023 m. papildomai apskaičiuota mokėtina 1 701 Eur PM suma. 2025-09-19 sprendimu Nr. (42.59 Mr) FR0682-6-2865 Panevėžio AVMI patvirtino Patikrinimo aktą, papildomai apskaičiuotus mokėtinus mokesčius bei apskaičiavo 1 391,49 Eur PVM ir 176,12 Eur PM delspinigius, skyrė 80 proc. baudas, t. y. 6 854 Eur (8 568 Eur x 80 proc.) PVM ir 1 360 Eur (1 701 Eur x 80 proc.) PM baudas. Inspekcija Sprendimu patvirtino Panevėžio AVMI 2025-09-19 sprendimą Nr. (42.59 Mr) FR0682-6-2865.

Sprendime nurodoma, kad Pareiškėjos mokestinis patikrinimas atliktas remiantis FNTT Specialisto išvada, FNTT tyrimo metu pateiktais pirminiais apskaitos dokumentais, suvestiniais dokumentų registrais, mokesčių administratoriaus duomenų bazėse esančiais duomenimis ir kita mokestinio patikrinimo metu surinkta informacija. Inspekcija nurodo, kad 2025-04-25 ikiteisminio tyrimo byloje Nr. 06-6-00004-24 priimtas sprendimas nutraukti ikiteisminį tyrimą, vadovaujantis Baudžiamojo kodekso 40 straipsnio 1 dalimi. Sprendime išdėstyta Specialisto išvados turinys ir nurodyta, kad Panevėžio AVMI, įvertinusi visumą nustatytų aplinkybių, padarė išvadą, jog Pareiškėja buhalterinės apskaitos dokumentuose apskaitė UAB „B“ išrašytas PVM sąskaitas faktūras, kuriomis fiksuotos realiai neįvykusios ūkinės operacijos, nepagrįstai atskaitė 8 567,83 Eur pirkimo PVM pagal UAB „B“ išrašytas PVM sąskaitas faktūras, kuriose nurodytos ūkinės operacijos neįvyko. Taip pat nepagrįstai, apskaičiuojant 2023 m. veiklos rezultatą, leidžiamiems atskaitymams priskyrė 34 019 Eur sąnaudas, pagal UAB „B“ išrašytas PVM sąskaitas faktūras už atliktus darbus, kuriose nurodytos ūkinės operacijos neįvyko.

Inspekcija Sprendime cituoja PMĮ 11 straipsnio 1 ir 4 dalies, 17 straipsnio 1 dalies nuostatas, PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies ir 64 straipsnio 1 dalies, 64 straipsnio 9 dalies 1 punkto nuostatas, Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 10 straipsnio nuostatas, mini Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT) praktiką dėl teisės

atskaityti apskaičiuotą PVM, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktiką dėl PVM atskaitos (2010-04-06 nutartis administracinėje byloje Nr. P-556-34/2010; 2011-01-31 nutartis administracinėje byloje Nr. A-575-223/2011; 2011-05-16 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-222/2011).

Sprendime įvardijami Pareiškėjos kartu su rašytinėmis pastabomis pateikti dokumentai (2023-08-22 Paviršinių (lietaus) nuotekų sistemos tinklų paprastojo remonto darbų viešojo pirkimo pardavimo sutarties Nr. 2023/001 kopija; 2023-09-25 darbų priėmimo perdavimo akto Nr. 01 kopija; 2023-10-30 darbų priėmimo perdavimo akto Nr. 02 kopija; 2023-11-30 darbų priėmimo perdavimo akto Nr. 03 kopija; UAB „B“ darbuotojų 2023 m. rugsėjo – spalio mėn. darbo laiko apskaitos žiniaraščių kopijos; Pareiškėjos darbuotojų 2023 m. rugsėjo – spalio mėn. darbo laiko apskaitos žiniaraščių kopijos; Pareiškėjos 2024 m. balandžio mėn. PVM deklaracijos kopija).

Sprendime nurodoma, kad Pareiškėja, atstovaujama direktoriaus B.B., (Rangovas) ir UAB „B“, atstovaujama direktoriaus C.C., (Subrangovas) įformino 2023-08-22 Paviršinių (lietaus) nuotekų sistemos tinklų paprastojo remonto darbų viešojo pirkimo pardavimo sutartį Nr. 2023/001. Sutarties dalykas – perkami paviršinių (lietaus) nuotekų sistemos tinklų paprastojo remonto darbai. Darbų atlikimo vieta – (duomenys neskelbtini) (tikslī vieta nustatoma atskiro užsakymo pateikimo metu). Sutarties 4.1 punkte pateikiami įkainiai už darbus. Sutartį pasirašė Pareiškėjos atstovas direktorius B.B. ir UAB „B“ atstovas direktorius C.C.. Taip pat 2023-09-25 darbų priėmimo perdavimo aktą Nr. 01, 2023-10-30 darbų priėmimo perdavimo aktą Nr. 02, 2023-11-30 darbų priėmimo perdavimo aktą Nr. 03 pasirašė Subrangovo atstovas direktorius C.C. ir Rangovo atstovas direktorius B.B..

Inspekcija Sprendime cituoja Panevėžio apygardos prokuratūros Baudžiamojo persekiojimo skyriaus 2025-04-24 nutarimo nutraukti ikiteisminį tyrimą Nr. 06-6-00004-24 pagal laidavimą turinį, taip pat, kad B.B. 2025-03-20 apklausos metu prisipažino kaltu padaręs pranešime apie įtarimą nurodytą nusikalstamą veiką; nurodė apie Pareiškėjos įkūrimo aplinkybes, buhalterinės apskaitos vedimą, veiklos pobūdį, sandorius su UAB „B“ 2022 ir 2023 m. (2023 m. Pareiškėja neturėjo sandorių ir pagal jai parodytas sąskaitas faktūras darbų neatliko, t. y. pagal 2023-09-25 PVM sąskaitą faktūrą serija KV Nr. 202323 – 12 395,24 Eur sumai, pagal 2023-10-31 PVM sąskaitą faktūrą serija KV Nr. 202325 – 16 231,91 Eur sumai, pagal 2023-11-30 PVM sąskaitą faktūrą serija KV Nr. 202329 – 12 536,08 Eur sumai darbai nebuvo atlikti); nurodė, kad Pareiškėja pagal 2023-09-25 PVM sąskaitą faktūrą serija KV Nr. 202322 iš UAB „B“ neįsigijo reversinio tankintuvo gruntui LG 300 5566 Eur vertės, vairo stiprintuvo siurblio 943,80 Eur vertės, elektros srovės 5,7 kW 3-fazio generatoriaus 1 694 Eur vertės už bendrą 8 203,80 Eur sumą ir kt. Padaryta išvada, kad B.B. padarė nusikalstamą veiką, numatytą Baudžiamojo kodekso 222 straipsnio 1 dalyje, ir kad pranešime apie įtarimą nurodyti įtariamojo neteisėti veiksmai atitinka nusikaltimo, numatyto Baudžiamojo kodekso 222 straipsnio 1 dalies, sudėtį. Ikiteisminis tyrimas Nr. 06-6-00004-24 nutrauktas, B.B. Baudžiamojo kodekso 40 straipsnio tvarka atleidžiant nuo baudžiamosios atsakomybės dėl nusikalstamos veikos, numatytos Baudžiamojo kodekso 222 straipsnio 1 dalyje pagal laidavimą be užstato.

Inspekcija padarė išvadą, kad nors Pareiškėja su rašytinėmis pastabomis pateikė papildomus dokumentus, kuriuose yra direktoriaus B.B. parašai, tačiau įvertinus tai, kad jis parodė, jog 2023 m. Pareiškėja neturėjo sandorių su UAB „B“ ir pagal Pareiškėjai parodytas sąskaitas faktūras darbų neatliko, pateikti argumentai įvertinti kritiškai.

Dėl baudų skyrimo

Inspekcija, atsakydama į Pareiškėjos argumentus, kad Pareiškėjos vadovas jau buvo nubaustas baudžiamajame procese, atkreipė dėmesį į Konstitucinio Teismo nutarimą dėl non bis in idem (už vieną teisės pažeidimą draudžiama bausti du kartus) išaiškinimą (Konstitucinio Teismo 2009-06-08 nutarimas), Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių

apsaugos konvencijos 7 protokolo 4 straipsnio 1 dalį dėl draudimo būti persekiojamam ar baudžiamam tos pačios valstybės institucijų už nusikaltimą, dėl kurio jis jau buvo išteisintas arba nuteistas galutiniu nuosprendžiu pagal tos valstybės įstatymus ir baudžiamąjį procesą. Taip pat, remdamasi LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2011-11-18 sprendimu administracinėje byloje Nr. A 143-2619/2011 dėl non bis in idem principo taikymo, LVAT 2022-01-05 nutartimi administracinėje byloje Nr. eA-4027-442/2021, padarė išvadą, kad Panevėžio AVMI, vadovaudamasi MAĮ 139 straipsnio 1 dalies ir 140 straipsnio nuostatomis, Pareiškėjai paskyrusi 80 proc. baudas, t. y. 6 854 Eur PVM ir 1 360 Eur PM baudas, nepažeidė non bis in idem principo. T. y. ikiteisminis tyrimas Nr. 06-6-00004-24 nutrauktas, B.B. atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės, o mokestinis patikrinimas atliktas Pareiškėjos atžvilgiu.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos Skundas iš dalies tenkintinas, Inspekcijos Sprendimas naikinamas, o Pareiškėjos skundas perduodamas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Ginčas tarp Pareiškėjos ir Inspekcijos vyksta dėl Pareiškėjai papildomai apskaičiuotų 8 568 Eur PVM, 1 391,49 Eur PVM delspinigių, 6 854 PVM baudos, 1 701 Eur PM, 176,12 Eur PM delspinigių, 1 360 Eur PM baudos, mokesčių administratoriui konstatavus, kad Pareiškėja nepagrįstai atskaitė pirkimo PVM ir padidino veiklos sąnaudas, pagal UAB „B“ išrašytas PVM sąskaitas faktūras už neįvykusias ūkines operacijas.

Dėl apskaičiuoto PVM pagrįstumo

Patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėja nepagrįstai atskaitė 8 567,83 Eur pirkimo PVM pagal UAB „B“ išrašytas PVM sąskaitas faktūras už neįvykusias ūkines operacijas.

Teisė į PVM atskaitą atsiranda esant teisės aktuose nustatytiems sąlygoms, įtvirtintiems PVMĮ, kuriuo yra įgyvendintos 2006-11-28 Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl PVM bendros sistemos nuostatos (toliau – PVM direktyva).

PVMĮ 58 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad PVM mokėtojas turi teisę įtraukti į PVM atskaitą pirkimo ir (arba) importo PVM už įsigytas ir (arba) importuotas prekes ir (arba) paslaugas, jeigu šios prekės ir (arba) paslaugos skirtos naudoti tokiai PVM mokėtojo veiklai kaip PVM apmokestinamam prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimui; prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimui už šalies teritorijos ribų, kai tokios prekės ir (arba) paslaugos nėra skirtos veiklai vykdyti kitų valstybių narių teritorijoje pagal smulkiojo verslo schemas kitose valstybėse narėse arba toks prekių tiekimas ir (arba) paslaugų teikimas pagal šio įstatymo nuostatas nebūtų neapmokestinamas PVM, jeigu jis vyktų šalies teritorijoje <...>.

PVMĮ 64 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad pirkimo PVM gali būti įtraukiamas į PVM atskaitą tik tuo atveju, jeigu PVM mokėtojas turi atitinkamą PVM sąskaitą faktūrą, kurioje ši PVM suma turi būti išskirta, o PVM mokėtojas nurodytas kaip prekių ir (arba) paslaugų pirkėjas, jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip. Turima PVM sąskaita faktūra privalo atitikti visus šio įstatymo ir kitų jo įgyvendinamųjų teisės aktų reikalavimus (išskyrus reikalavimus dėl joje pateikiamos informacijos: PVM sąskaitoje faktūroje, kurioje nurodytas PVM traukiamas į PVM atskaitą, privalo būti šio įstatymo 80 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija) <...>.

Nagrinėjamu atveju, kiek tai susiję su Pareiškėjos teise į PVM atskaitą dėl ginčo realių sandorių nebuvimo, pažymėtina, kad remiantis suformuota LVAT praktika, prielaida teisei į PVM atskaitą atsirasti yra šių veiksmų atlikimas: pirma, PVM mokėtojas turi prekę įsigyti ir sumokėti už ją prekės pardavėjui atitinkamą PVM sumą (pirkimo PVM); antra, sukūręs su šia preke pridėtinę vertę, prekę turi realizuoti. Pabrėžtina, kad prekės ar paslaugos įsigijimas ir jos panaudojimas turi būti realūs, t. y. tokie veiksmai turi būti atlikti iš

tiesų, o ne vien užfiksuoti buhalterinės apskaitos dokumentuose. Tuo atveju, jeigu nustatoma, kad PVM sąskaita faktūra negali būti laikoma patvirtinančia atitinkamo turinio ūkinės operacijos buvimą, ji laikytina neturinčia juridinės galios (LVAT 2023-06-15 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1062-1047/2023). Nustačius, jog sandoriai (ūkinės operacijos) realiai neįvyko, teisė į PVM atskaitą negali būti realizuota (LVAT 2011-09-29 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-2314-2011, 2011-09-19 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-2320/2011, 2010-05-24 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-810-2010, 2011-01-10 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-1620-2010, 2017-07-12 administracinėje byla Nr. eA-1923-575/2017).

LVAT praktikoje įtvirtinamas principas, jog mokesčių administratorius, norėdamas paneigti teisę į PVM atskaitą, turi įrodyti ne tai, kad prekių ankstesnė apyvarta nėra patvirtinta buhalterinės apskaitos dokumentais, ir ne tai, kad prekė yra neteisėtai patekusi į rinką, bet tai, jog nebuvo realaus prekių ar paslaugų teikimo kaip PVM objekto, kitaip tariant, parduodant prekes ar teikiant paslaugas nebuvo sukurta pridėtinė vertė ir kartu nėra teisės į PVM atskaitą atsiradimo prielaidos (LVAT 2020-09-09 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2271-556/2020, 2023-06-15 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1062-1047/2023).

Be kita ko, kaip yra konstatavęs ESTT, pagal PVM direktyvos sistemą apmokestinimo momentas, PVM apskaičiavimas ir galimybė atskaityti yra susiję su realiu prekių pristatymo arba paslaugų atlikimo įgyvendinimu. Bendra PVM sistema draudžia galimybę atskaitos srityje atsižvelgti į neįvykdytus sandorius, nes pagal šią sistemą apmokestinimo momentą ir dėl to teisę į atskaitą lemia realus sandorio įgyvendinimas (ESTT 2005-05-26 sprendimo byloje C-536/03, 25–27 punktai). Nagrinėjamu atveju tai reiškia, jog apmokestinamojo asmens teisė į PVM atskaitą gali būti pripažinta tik jei prekės realiai jam buvo pateiktos ar paslaugos realiai suteiktos, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos ir atitinkamas nacionalinės teisės nuostatas.

Dėl apmokestinamojo asmens, siekiančio pasinaudoti teise į PVM atskaitą, pareigos turėti atitinkamus dokumentus, patvirtinančius realų prekių ar paslaugų įsigijimą, pažymėtina, kad numatyta teisė į atskaitą susieta su sąskaitos faktūros turėjimu. Pagal PVM direktyvą, sąskaita faktūra turi būti išrašyta už kiekvieną apmokestinamojo asmens prekių tiekimą ar paslaugų teikimą kitam apmokestinamajam asmeniui (ESTT 2010-07-15 sprendimas byloje C-368/09, 2012-03-01 sprendimas byloje C-280/10). Apmokestinamasis asmuo, kuris prašo PVM atskaitos, turi įrodyti, kad jis atitinka jos gavimo sąlygas (ESTT 2016-09-15 sprendimo byloje C-516/14, 46 punktas). Mokesčių institucijos gali iš paties apmokestinamojo asmens reikalauti įrodymų, kuriuos jos laiko reikalingais nuspręsti, ar galima suteikti prašomą atskaitą (ESTT 2007-09-27 sprendimo byloje C-184/05, 35 punktas, 2025-09-04 sprendimo byloje C-726/23, 60 punktas). Apmokestinamasis asmuo turi pateikti objektyvius įrodymus, kad prekes jam tiekė ir paslaugas teikė apmokestinamasis asmuo dėl jo paties PVM apmokestinamų sandorių, už kuriuos jis iš tiesų sumokėjo PVM (ESTT 2018-11-21 sprendimo byloje C-664/16 44 punktas).

Pagal jurisprudenciją, jei kitas apmokestinamasis asmuo faktiškai nesuteikė paslaugų, negali atsirasti teisė į atskaitą (ESTT 2023-05-25 sprendimo byloje C-114/22, 31 ir 37 punktai). Taigi, ar paslauga, kuria remiamasi siekiant pagrįsti teisę į atskaitą, iš tikrųjų buvo suteikta ir apmokestinamasis asmuo ją naudojo savo apmokestinamiesiems pardavimo sandoriams, yra svarbu vertinant, ar tenkinama materialinė šios teisės sąlyga – prekes ar paslaugas, kuriomis remiamasi siekiant pagrįsti teisę į PVM atskaitą, apmokestinamasis asmuo naudotų savo apmokestinamiesiems pardavimo sandoriams ir kad šios prekės ar paslaugos būtų įsigytos iš kito apmokestinamojo asmens.

Apibendrinant išdėstytas nuostatas, konstatuotina, jog apmokestinamojo asmens teisė į PVM atskaitą gali būti pripažinta tik jei prekės realiai jam buvo pateiktos ar paslaugos realiai suteiktos, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos ir atitinkamas nacionalinės

teisės nuostatas, realiai įvykusios ūkinės operacijos pagrįstos juridinę galią turinčiomis PVM sąskaitomis faktūromis, o ūkinių operacijų buhalterinė apskaita išsami, naudinga ir tinkama išorės informacijos vertintojams.

Iš bylos medžiagos matyti, kad mokesčių administratorius neigia Pareiškėjos teisę į PVM atskaitą dėl neįvykusių ūkinių operacijų, teigdamas, kad UAB „B“ paslaugų 2023 m. Pareiškėjai nesuteikė (darbų neatliko), o PVM sąskaitose faktūrose įrašė ūkines operacijas už parduotus įrengimus ir suteiktas paslaugas (įrengimų nuomą ir atliktus darbus), iš viso už 40 799,20 Eur (8 567,83Eur PVM) (Patikrinimo akto 2 lentelė), kurios neįvyko (Komisijos pastaba – Patikrinimo akte nurodoma, kad „PVM sąskaitose faktūrose įrašė ūkines operacijas, kurios neįvyko dokumentuose nurodytomis aplinkybėmis“).

Tiek iš ginčo medžiagos, tiek iš Komisijos posėdžio metu Inspekcijos atstovo paaiškinimų matyti, kad padarytos išvados iš esmės grindžiamos FNTT Specialisto išvada, o konkrečiau, Pareiškėjos direktoriaus B.B. parodymais ikiteisminiame tyrime, kad Pareiškėja iš UAB „B“ nepirko reversinio tankintuvo gruntui LG 300, el. srovės generatoriaus, vairo stiprintuvo siurblio ir kad UAB „B“ darbuotojai neatliko jokių darbų Pareiškėjai.

Pagal MAĮ 67 straipsnio 1 dalį mokesčių administratorius privalo pagrįsti jo mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas, o mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos (MAĮ 67 straipsnio 2 dalis). LVAT savo praktikoje yra ne kartą konstatavęs, kad šiomis teisės normomis įrodinėjimo pareiga (*onus probandi*) yra paskirstyta tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo. Pirmiausia būtent mokesčių administratorius turi pateikti pakankamai duomenų, įrodančių mokesčio ir su juo susijusių sumų apskaičiavimo pagrįstumą ir teisingumą. Tik nustačius, kad mokesčių administratorius pagrindė mokesčių mokėtojui apskaičiuotą mokestį ir su juo susijusias sumas, o mokesčių mokėtojas neįvykdė pareigos nuginčyti mokesčių administratoriaus surinktus įrodymus, mokesčių mokėtojui atsiranda mokestinė prievolė (LVAT 2019-06-05 sprendimas administracinėje byloje Nr. eA-1007-556/2019, 2012-05-24 nutartis administracinėje byloje Nr. A-442-1601/2012, 2017-09-14 nutartis administracinėje byloje Nr. A-982-438/2017; 2019-03-28 nutartį administracinėje byloje Nr. A-514-968/2019; 2023-04-05 nutartį administracinėje byloje Nr. eA-165-789/2023; 2024-2-07 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-318-968/2024, 2024-03-13 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-525-968/2024).

Komisija pastebi, kad Pareiškėja kartu su rašytinėmis pastabomis mokesčių administratoriui pateikė papildomus įrodymus – 2023-08-22 Paviršinių (lietaus) nuotekų sistemos tinklų paprastojo remonto darbų viešojo pirkimo pardavimo sutarties Nr. 2023/001 kopiją; 2023-09-25 darbų priėmimo perdavimo akto Nr. 01 kopiją; 2023-10-30 darbų priėmimo perdavimo akto Nr. 02 kopiją; 2023-11-30 darbų priėmimo perdavimo akto Nr. 03 kopiją; UAB „B darbuotojų 2023 m. rugsėjo – spalio mėn. darbo laiko apskaitos žiniaraščių kopijas; Pareiškėjos darbuotojų 2023 m. rugsėjo – spalio mėn. darbo laiko apskaitos žiniaraščių kopijas; Pareiškėjos 2024 m. balandžio mėn. PVM deklaracijos kopiją. Panevėžio AVMI, atsakydama į Pareiškėjos argumentus dėl pateiktų dokumentų, padarė išvadą, kad „pateikti dokumentai vertinami kritiškai ir laikoma jos gynybine pozicija, nes galimai surašyti ruošiant pastabas, nes nei ikiteisminio tyrimo metu, nei mokestinio patikrinimo metu šie dokumentai nebuvo pateikti.

Inspekcija Sprendime pacitavo Pareiškėjos papildomai pateiktus dokumentus, nurodė, kas pasirašė 2023-08-22 Paviršinių (lietaus) nuotekų sistemos tinklų paprastojo remonto darbų viešojo pirkimo pardavimo sutartį Nr. 2023/001, sutarties dalyką, darbų atlikimo vietą, pateiktus įkainius už darbus, kas pasirašė darbų priėmimo perdavimo aktus (2023-09-25 Nr. 01, 2023-10-30 Nr. 02, 2023-11-30 Nr. 03) bei remdamasi Pareiškėjos

direktorius B.B. parodymais ikiteisminiame tyrime konstatavo, kad Inspekcija pagrįstai nurodė, kad Pareiškėjos pateikti argumentai vertintini kritiškai.

Įvertinusi tiek Panevėžio AVMI, tiek Inspekcijos papildomai pateiktų dokumentų tyrimą, Komisija daro išvadą, kad mokesčių administratorius jų tinkamai neištyrė, neatliko jokių veiksmų, kad patvirtintų padarytą prielaidą dėl dokumentų „galimai surašytų ruošiant pastabas“ arba paneigtų jų turinį. Mokesčių administratorius neatliko jokių veiksmų, kurie galėtų paneigti Pareiškėjos pateiktų dokumentų tikrumą ir suteiktų / nesuteiktų paslaugų realumą pagal 2023-09-25, 2023-10-30 ir 2023-11-30 darbų priėmimo perdavimo aktus. Iš bylos medžiagos matyti, kad mokesčių administratorius nesikreipė į perkančiąją organizaciją UAB „C“ siekiant išsiaiškinti, ar buvo atlikti minėtose darbų priėmimo perdavimo aktuose nurodyti darbai pagal 2023-08-02 pasirašytą Paviršinių (lietaus) nuotekų sistemos tinklų paprastojo remonto darbų viešojo pirkimo pardavimo sutartį Nr. 18-50 (5.6. Mr).

Komisija taip pat atkreipia dėmesį, kad 2026-01-19 el. paštu gavo Inspekcijos papildomus paaiškinimus, iš kurių matyti, kad UAB „B“ deklaravo PVM sąskaitų faktūrų, išrašytų Pareiškėjai sumas, tačiau jų nemokėjo, skola perduota išieškojimui iš turto. Komisijos posėdžio metu Inspekcijos atstovas nurodė, kad UAB „B“ įsiskolinimų biudžetui šiai dienai (posėdžio dieną) neturi.

Pagal PVM neutralumo principą asmuo, vykdamas ekonominę veiklą ir turintis teisę į PVM atskaitą, šio mokesčio atžvilgiu lieka neutralus, kadangi gali iš mokėtinos PVM sumos atimti mokesčio sumą, tenkančią prekėms ir paslaugoms, kurios buvo tiesiogiai naudojamos jo apmokestinamiesiems sandoriams vykdyti, o šio principo tinkamą funkcionavimą užtikrina būtent PVM atskaitos mechanizmas. ESTT yra ne kartą konstatavęs, jog atskaitos sistema siekiama visiškai atleisti verslininką nuo vykdamas bet kokią ekonominę veiklą mokėtino ar sumokėto PVM naštos. Todėl bendra PVM sistema užtikrina bet kokios ekonominės veiklos apmokestinimo neutralumą, neatsižvelgiant į jos tikslą ar rezultatą, su sąlyga, kad pati ši veikla iš principo būtų apmokestinama PVM (ESTT 2005-03-03 sprendimas byloje C-32/03, 32 punktas). Faktiškai PVM atskaita yra realizuojama mokėtino mokesčio sumą mažinant mokesčio suma, priskaičiuota įgyjant prekes ar paslaugas, susijusias su mokesčių mokėtojo ekonomine veikla. Jeigu mokėtino mokesčio sumos nėra (mokesčių mokėtojas nevykdė tuo laikotarpiu jokių veiksmų, dėl kurių galėjo atsirasti mokesstinė prievolė) arba ši mokesstinė prievolė yra mažesnė negu priskaičiuotas PVM, teigiamas priskaičiuoto ir mokėtino PVM skirtumas turi būti grąžinamas mokesčių mokėtojui arba perkeltas vėlesniam atsiskaitymo laikotarpiui. Mokesčių mokėtojas, kaip taisyklė, turi teisę atskaityti visą priskaičiuotą mokesčių (ESTT 1985-02-14 sprendimas byloje 268/83, 19 punktas; 2005-05-26 sprendimas byloje C-465/03, 33 punktas).

Nagrinėjamu atveju būtina atkreipti dėmesį į tai, kad remiantis Inspekcijos atstovo Komisijos posėdžio metu pateikta informacija, mokėtinas pardavimo PVM, nuo PVM sąskaitų faktūrų, išrašytų Pareiškėjai, buvo sumokėtas, todėl bet kokia biudžeto mokesčių pajamų praradimo grėsmė buvo pašalinta arba neatsiradusi. Todėl šioje vietoje Pareiškėjos teisės į PVM atskaitą ribojimas, UAB „B“ nuo ginčo sandorių sumokėjus pardavimo PVM į valstybės biudžetą ir pašalinus bet kokią valstybės biudžeto pajamų praradimo riziką, pažeidžia PVM neutralumo principą. Atitinkamai, skundžiamu sprendimu patvirtintas Panevėžio AVMI nurodymas Pareiškėjai sumokėti papildomai apskaičiuotą 8 568 Eur PVM sumą, neatsižvelgiant į tai, kad UAB „B“ apskaičiuotą pardavimo PVM faktiškai sumokėjo į valstybės biudžetą, Komisijos vertinimu, negali būti pripažintas teisėtu ir pagrįstu. Komisijos nuomone, ginčo byloje svarbu nustatyti, kokia Patikrinimo akto surašymo dieną (2025-06-26) buvo reali UAB „B“ PVM nepriemoka už tikrintą laikotarpį, įvertinus iki Patikrinimo akto surašymo dienos įskaitytas / sumokėtas / išieškotas PVM sumas. Iš ginčo medžiagos matyti, kad nurodytos aplinkybės įvertintos nebuvo, tačiau iš 2026-01-19 el. paštu gautų

Inspekcijos papildomų paaiškinimų matyti, kad 2024-08-27 UAB „B“ turėjo mokesčių skolą 149 767,93 Eur (PVM – 110 537,64 Eur), 2023-09-01 – 2024-06-30 laikotarpiu UAB „B“ PVM deklaracijose deklaruota mokėtina PVM suma yra apie 26 000 Eur. Skola perduota išieškoti iš turto (nenurodant jokių datų).

Komisija konstatuoja, jog šioje nagrinėjamoje byloje, trūkstant duomenų apie UAB „B“ sumokėtą / išieškotą / įskaitytą PVM, galima daryti išvadą, kad mokesčių administratorius neteislingai apskaičiavo Pareiškėjai nurodytą sumokėti PVM, o iš bylos medžiagos negalima nustatyti tikslios, atitinkančios PVM neutralumo bei protingumo ir teisingumo principus, PVM prievolės, todėl mokestinis ginčas turi būti išnagrinėtas iš naujo. Pabrėžtina, kad MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 5 punkte numatyta, jog Komisija gali perduoti skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Komisijos vertinimu, pakartotinai nagrinėdamas Pareiškėjos skundą, mokesčių administratorius turėtų nustatyti / apskaičiuoti, kokio dydžio PVM nepriemoką biudžetui turėjo Pareiškėjos kontrahentas UAB „B“ nuo tikrintu laikotarpiu (t. y. nuo 2023-09-21 iki 2024-07-31) PVM deklaracijose deklaruoto PVM patikrinimo akto surašymo dieną (2025-06-26), t. y. kokia buvo reali UAB „B“ PVM nepriemoka už tikrintą laikotarpį, atėmus iki Patikrinimo akto surašymo dienos įskaitytas (sumokėtas / išieškotas) PVM sumas. Apskaičiavus Pareiškėjos PVM prievolę, turėtų būti iš naujo sprendžiamas ir su ja susijusių sumų (PVM delspinigių bei baudos) klausimas. Todėl Komisija, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, daro išvadą, kad šioje mokestinio ginčo nagrinėjimo stadijoje sprendimo iš esmės priimti negalima, o byloje nustatyti trūkumai gali būti pašalinti tik perdavus bylą iš naujo nagrinėti mokesčių administratoriui. Dėl šios priežasties Inspekcijos sprendimas naikintinas, o Pareiškėjos skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Dėl apskaičiuoto PM pagrįstumo

Pareiškėjai už 2023 m. papildomai apskaičiuota 1 701 Eur PM suma, konstatavus, kad Pareiškėja nepagrįstai apskaičiuojant 2023 m. veiklos rezultatą leidžiamiems atskaitymams priskyrė 34 019,20 Eur sąnaudų ir sumažino apmokestinamąjį pelną.

Pagal PMĮ 4 straipsnio 1 dalies nuostatas, Lietuvos vieneto mokesčio bazė yra visos Lietuvos Respublikoje ir užsienio valstybėse uždirbtos pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje ir ne Lietuvos Respublikoje <...>.

PMĮ 5 straipsnis reglamentuoja taikomo mokesčio tarifą.

PMĮ 11 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad apskaičiuojant Lietuvos vieneto apmokestinamąjį pelną, jeigu šis straipsnis nenustato ko kita, iš pajamų atimamos neapmokestinamosios pajamos (1 punktas); atskaitomi leidžiami atskaitymai (2 punktas); atskaitomi ribojamų dydžių leidžiami atskaitymai (3 punktas).

PMĮ 11 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad išlaidos, kurių pagrindu pripažįstamos sąnaudos, gali būti grindžiamos tik juridinę galią turinčiais dokumentais, kurie privalo turėti visus buhalterinę apskaitą reglamentuojančių teisės aktų nustatytus privalomus apskaitos dokumentų rekvizitus. Be šių rekvizitų išlaidas, kurių pagrindu pripažįstamos sąnaudos, pagrindžiančiuose dokumentuose privalo būti nurodyti ir kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyti papildomi rekvizitai.

PMĮ 17 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad leidžiami atskaitymai yra visos faktiškai patirtos įprastinės tokiai veiklai vieneto sąnaudos, būtinos vieneto pajamoms uždirbti ar vieneto ekonominei naudai gauti.

Iš ginčo medžiagos matyti, kad mokestinio patikrinimo metu nustatyta, jog Pareiškėja pažeidė PMĮ 11 straipsnio 4 dalies ir 17 straipsnio 1 dalies nuostatas, kadangi apskaičiavo 2023 m. apmokestinamąjį pelną ir į sąnaudas, mažinančias apmokestinamąjį pelną, neteisėtai įtraukė 34 019,20 Eur paslaugų įsigijimą, pagal UAB „Bj“ PVM sąskaitas faktūras, kuriose įformintos ūkinės operacijos neįvyko (Komisijos pastaba – Patikrinimo akte nurodoma, kad „įformintos ūkinės operacijos neįvyko nurodytomis aplinkybėmis“).

Mokestinio patikrinimo metu, nustačius nepagrįstai apskaitytas 34 019 Eur sąnaudas, perskaičiuotas Pareiškėjos apmokestinamasis pelnas, kuris apmokestintas, taikant 5 proc. PM tarifą ir apskaičiuotas už 2023 m. papildomas mokėtinas 1 701 Eur PM.

Mokesčių administratoriaus padarytos išvados iš esmės grindžiamos FNTT Specialisto išvada – Pareiškėjos direktoriaus B.B. parodymais ikiteisminiame tyrime, kad UAB „B“ darbuotojai neatliko jokių darbų Pareiškėjai.

Kaip minėta pirmiau, mokesčių administratorius tinkamai neištyrė Pareiškėjos kartu su pastabomis pateiktų dokumentų, neatliko jokių veiksmų, kad patvirtinti padarytą prielaidą dėl dokumentų „galimai surašytų ruošiant pastabas“ arba paneigti jų turinį. Mokesčių administratorius neatliko jokių veiksmų, kurie galėtų paneigti Pareiškėjos pateiktų dokumentų tikrumą ir suteiktų / nesuteiktų paslaugų realumą pagal 2023-09-25, 2023-10-30 ir 2023-11-30 darbų priėmimo perdavimo aktus. Mokesčių administratorius nesikreipė į perkančiąją organizaciją UAB „C“ siekiant išsiaiškinti, ar buvo atlikti minėtose darbų priėmimo perdavimo aktose nurodyti darbai pagal 2023-08-02 pasirašytą Paviršinių (lietaus) nuotekų sistemos tinklų paprastojo remonto darbų viešojo pirkimo pardavimo sutartį Nr. 18-50 (5.6. Mr).

Taigi, neatlikus visapusiško ir objektyvaus visų aplinkybių vertinimo (taip pat ir Pareiškėjos kartu su pastabomis pateiktų dokumentų), nėra pagrindo vienareikšmiškai išvadai padaryti, kad UAB „B“ paslaugų 2023 m. Pareiškėjai nesuteikė (darbų neatliko), o PVM sąskaitose faktūrose įrašė ūkines operacijas, kurios neįvyko. Todėl šioje ginčo dalyje mokestinio ginčo nagrinėjimo stadijoje sprendimo iš esmės priimti taip pat negalima, o byloje nustatyti trūkumai gali būti pašalinti tik perdavus bylą iš naujo nagrinėti mokesčių administratoriui. Įvertinus nurodytas aplinkybes (visetą nustatytų bei nustatytinų aplinkybių ir byloje esančių dokumentų), turėtų būti iš naujo sprendžiamas ir su PM susijusių sumų (PM delspinigių bei baudos) klausimas. Todėl Komisija, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, daro išvadą, kad byloje nustatyti trūkumai gali būti pašalinti tik perdavus bylą iš naujo nagrinėti mokesčių administratoriui. Dėl šios priežasties Inspekcijos sprendimas naikintinas, o Pareiškėjos skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Pareiškėja pateiktame Skunde nurodė daugiau nesutikimo su skundžiamu sprendimu motyvų, tačiau panaikinus Sprendimą ir perdavus Pareiškėjos skundą mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo, Komisija šiame sprendime šioje ginčo nagrinėjimo stadijoje dėl jų nepasisako.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-12-12 sprendimą Nr. 69-61 ir Pareiškėjos skundą perduoti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų

elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Kristina Jakštienė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė